

?Queralt i la Serra de Queralt

Els relleus de Queralt, sobre els quals s'aixeca el santuari de la Mare de Déu de Queralt, es troben al terme municipal de Berga, molt proper a l'antic terme d'Espinalbet (actualment de Castellar del Riu).



El cim on es troba el santuari assoleix una alçada de 1.169 metres, gairebé 100 metres per sota de la màxima alçada de la serra; tot i així, és l'indret més conegut. Aquests relleus es troben totalment situats dintre de la Depressió Geològica de l'Ebre, una de les tres unitat geològiques del nostre país. Tot i això, molts autors la situen dintre del denominat Prepirineu, un terme geològicament obsolet. Per a nosaltres, la Serra de Queralt (igual que la Serra de Picancel, situada més a l'Est) forma part dels que vam denominar Altiplans Septentrionals de la Depressió Geològica de l'Ebre; de la mateixa manera que els relleus de Montserrat formen part per a nosaltres dels Altiplans Meridionals. Això si, la Serra de Queralt es troba molt propera al Sistema Pirinenc, a tocar de la denominada Falla Sudpirinenca, que és el límit meridional del Pirineu, que es troba als peus de la Serra de Queralt.

Efectivament, considerem que tots aquests relleus, tant els dels Altiplans Septentrionals, com els dels Altiplans Meridionals, formen part de la Depressió Geològica de l'Ebre (o Conca Geològica de l'Ebre), ja que està constituïda pels materials terciaris depositats al gran mar que s'estenia durant l'Eocè (fa uns 35-55 milions d'anys) entre el Sistema Pirinenc situat al Nord i el Sistema Mediterrani (situat al Sud). En aquest cas, la Serra de Queralt, s'ha originat a partir de l'erosió del jove Pirineu, mentre s'anava aixecant. Aquesta erosió va produir la formació d'importants gruiços de grava, que en consolidar-se han donat lloc als conglomerats que formen els relleus d'aquesta serra. Aquests conglomerats tenen uns 40 milions d'anys i pertanyen a l'Eocè Superior. Alhora, mentre es sedimentaven, han estat replegats en les darreres convulsions del Pirineu. La principal característica geomorfològica de la Serra de Queralt es similar a la de Serra de Picancel. Això és: la presència de relleus abruptes de conglomerats, que en ser més durs han adquirit una forma prominent, en emportar-se les erosions posteriors, als materials més tous que envoltaven els conglomerats, per la qual cosa, aquests destaquen en els paisatges.

[despiece]**Nom del paratge:** Queralt.

Situació: Terme municipal de Berga, molt proper al terme de Castellar del Riu (concretament, a l'antic terme d'Espinalbet).

Situació geològica: Queralt i la Serra de Queralt es situen, des del punt de mira geològic, a l'extrem septentrional de la Conca de l'Ebre (de la Depressió Geològica de l'Ebre).

Importància geològica: La Serra de Queralt, igual que la Serra de Picancel (situada més a llevant), constitueix un ventall geològic i forma part d'una clara discordança progressiva, de forma que els materials van variant la seva inclinació, ja que s'han anat formant mentre s'aixecava el Pirineu.

Materials geològics: Els materials són fonamentalment conglomerats, eminentment calcaris.

Edat de formació: Els materials pertanyen a l'Eocè Superior i tenen una antiguitat aproximada d'uns 40 milions d'anys.

Curiositats: Sobre el cim de Queralt, hi ha el santuari de la Mare de Deu de Queralt. Cap a llevant, sobre la continuació d'aquests relleus, més baixos, hi ha el castell de Berga.[/despiece]

